

Dosarul nr. 1ra-101/2022
1-19060626-01-1ra-20012022

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

18 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Isac Igor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Ala Vasile XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.04.2019-27.07.2020;

Instanță de apel: 10.09.2020-07.10.2021;

Instanță de recurs: 20.01.2022– 18.04.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 27 iulie 2020, Ala Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și privarea de dreptul de a gestiona resurse umane și transport de persoane pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, Ala Vasile, în luna martie 2013, acționând împreună și de comun acord cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, având scopul de a trafica cetățeni ai Republicii Moldova în Federația Rusă, s-a deplasat la domiciliul Tamarei Zamfir situat în XXXXX și urmărind scopul exploatarei pentru cerșetorie a persoanei, prin înșelăciune manifestată prin promisiunea de angajare la un lucru bine plătit precum și prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, a recrutat pe Tamara Zamfir cu consimțământul acesteia.

În continuare, pe 14 martie 2013, acționând întru atingerea scopului său infracțional, a organizat transportarea victimei Zamfir Tamarei la locul de destinație, procurându-i bilet de călătorie la tren Chișinău-Breansc (Federația

Rusă) și împreună sau deplasat în Federația Rusă, ajungând în orașul Breansc Federația Rusă, au cazat-o într-un apartament închiriat din timp și întru realizarea scopului infracțional, i-a sechestrat pașaportul și a impus-o să cerșească împreună cu V. Munteanu pe străzile orașului.

În așa mod, Zamfir Tamara aflându-se în condițiile menționate, care determinau situația precară și ilegală legată de ședere în țara de destinație, a fost supusă exploatării prin cerșetorie de către Ala Vasile care a adăpostit-o și i-a sechestrat pașaportul național până la 25 iunie 2013, când i-a procurat bilet și a trimis-o acasă.

Pe baza stării *de fapt* expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, individualizată prin „*Trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanelor, cu consimțământul acestora, în scop de exploatare prin cerșetorie, săvârșită prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate și săvârșită de mai multe persoane.*”

3. Avocatul Isac Igor în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a indicat că, nu există componenta infracțiunii prevăzută la art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, deoarece lipsește latura obiectivă a acestei infracțiuni. Deoarece din probele cercetate în cadrul ședinței de judecată s-a constatat că, Zamfir Tamara nu a fost exploatată în cerșetorie, iar Ala Vasile nici nu a avut scopul exploatării în cerșetorie a acesteia.

În cadrul judecării cauzei, potrivit declarațiilor Zamfir Tamarei s-a constatat că, „... Cunoștea că merge la cerșit, nu a fost impusă de nimeni, ... pe perioada șederii nu a fost constrânsă sau bătută ”.

De asemenea, potrivit declarațiilor lui Ala Vasile date în cadrul ședinței de judecată, s-a constatat că, „...Careva amenințări din partea sa nu au fost, ... nu a lovit-o pe Tamara niciodată ”.

Astfel, de către procuror nu a fost dovedit că acțiunile lui Ala Vasile au fost comise în scopul exploatării în cerșetorie a Tamarei Zamfir, adică în scopul de tragere de foloase de pe urma impunerii acesteia la cerșetorie.

Referitor la acțiunile adiacente incriminate inculpatului, avocatul a reliefat ca modalitate a acțiunii adiacente în contextul traficului de ființe umane, acestuia i-a fost incriminată „înșelăciune” și „abuz de poziție de vulnerabilitate” situația precară din punctul de vedere al supraviețuirii sociale.

În speța dată, instanța a reținut că „înșelăciunea” s-ar fi manifestat prin promisiunea la un lucru bine plătit. Însă, contrar celor reținute de instanță, s-a constată că Zamfir Tamar, permanent, adică atât în cadrul judecării cauzei, cât și la etapa urmăririi penale a declarat că, ... cunoștea că merge la cerșit în Federația Rusă, pe la magazine și piețe.

În același context, avocatul a indicat că în parte ce ține de modalitatea acțiunii adiacente în contextul traficului de ființe umane, de „Abuz de poziție de

vulnerabilitate” - situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, care a fost reținută în acțiunile lui Ala Vasile. Însă, această acțiune adiacentă nu este sprijinită pe probe.

Faptul că Zamfir Tamara conform anchetei sociale se află la evidență ca familie vulnerabilă, nu atestă că Ala Vasile ar fi abuzat de această stare, adică ar fi utilizat (folosit) această stare a Tamarei Zamfir, pentru traficul de ființe umane.

Totodată, avocatul a menționat că nu există componenta infracțiunii prevăzută la art.165 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece lipsește și latura subiectivă a acesteia.

În speță, inculpatului i-a fost încredințat scopul exploatarea în cerșetorie, însă, procurorul nu a dovedit că Ala Vasile ar fi avut scopul exploatarea în cerșetorie a Tamarei Zamfir. Ori, în cadrul judecării cauzei chiar s-a dovedit că aceasta nu a fost exploatată în cerșetorie și ultima benevol a practicat cerșetoria.

În lipsa scopului exploatarea în cerșetorie, faptele incriminate lui Ala Vasile nu constituie infracțiune. Existența scopului special condiționează manifestarea de către făptuitor a intenției directe de a comite infracțiunea de trafic de ființe umane.

În altă ordine de idei, avocatul a subliniat că la judecarea cauzei în instanța de fond, lui Ala Vasile i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 § 3 lit. d) CEDO.

Prin urmare, instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare a lui Ala Vasile declarațiile părții vătămate Zamfir Tamara, declarațiile suplimentare ale acesteia, declarațiile martorului Damaschin Ion, care au fost date în cadrul urmăririi penale.

În final, avocatul a făcut trimitere la mai multe acte normative care au fost relevante cauzei penale, precum și hotărâri a Curții Europene pentru Drepturile Omului, prin prisma cărora a motivat poziția de nevinovăția a inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, examinând probatoriul administrat, a considerat dovedită vina inculpatului Ala Vasile de comiterea art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Cu referință la elementele infracțiunii de trafic de ființe umane instanța de apel a conchis că victimă a infracțiunii poate fi numai persoana care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 18 ani, context în care se constată că Zamfir Tamara, născută la XXXXX, este victimă a acestei infracțiunii.

În acest sens, a fost reținut că, criteriul principal de distingere a victimei traficului de ființe umane de o persoană supusă cerșetorie este cel al îngrădirii libertăților ei, sub aspectul acțiunii principale și celei adiacente, ori, în speță, partea vătămată nu a fost liberă în acțiuni, aceasta avea consimțământul viciat în condițiile în care Ala Vasile a acționat prin abuz de vulnerabilitatea victimei, aceasta fiind inclusiv verificat cum lucrează, câți bani câștigă, bani însușiți în cele din urmă de Ala Vasile și cealaltă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, totodată victima erau prevenită să practice cerșetoria și să nu plece acasă.

Cât privește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, acțiunea principală fiind manifestată prin recrutarea, transportarea, adăpostirea victimei cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin cerșetorie, săvârșită prin acțiunea adiacentă manifestată prin înșelăciune asupra remunerației și abuz de poziție de vulnerabilitate, săvârșită de două persoane, comisă cu vinovăție de către Ala Vasile.

În cadrul ședinței de judecată au fost stabilite acțiuni de recrutare, transportare și adăpostire a victimei.

Așadar, acțiunile de recrutare ale lui Ala Vasile au fost constatate că la înțâlnirea acestuia, însoțită de persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă cu partea vătămată, propunerea și determinarea să accepte, aflând că aceasta era în căutarea unui loc de muncă, avea nevoie de bani, deoarece se afla într-o stare financiară dificilă și profitând de situația vulnerabilă, i-a propus practicarea cerșetoriei, infracțiune care s-a început pe teritoriul Republica Moldova - țară în care asemenea gen de activitate este interzis prin lege.

Transportare reprezintă deplasarea victimei peste frontiera de stat a Republicii Moldova – fapt confirmat prin actele comisiilor rogatorii efectuate de autoritățile Federației Ruse în prezenta cauză.

Adăpostirea este plasarea victimei într-un loc ferit, pentru a nu fi descoperită de reprezentanții organelor de drept sau de persoanele terțe, care ar putea anunța autoritățile despre infracțiunea săvârșită – în speță, s-a constatat că victima inițial nu deținea statut legal de aflare pe teritoriul Federației Ruse, iar acțiunile lui Ala Vasile și ale persoanei în privința căreia cauza a fost disjunsă, pe teritoriul Federației Ruse erau îndreptate direct în vederea izolării victimei de posibilitatea de comunica cu organele de drept, fiind adăpostită inițial la domiciliul unei rude apropiate Valentinei Munteanu.

Suplimentar, instanța de apel a statuat că înșelăciunea în calitate de acțiunea adiacentă s-a manifestat prin inducerea în eroare a părții vătămate asupra condițiilor de muncă pe care urma să le aibă în Federația Rusă și asupra remunerației acesteia, posibilitatea de a părăsi oricând locul șederii sale.

În lumina considerentelor relatate, s-a stabilit că Ala Vasile de comun acord cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, a plasat victima într-o situație dificilă de dependență financiară față de dânsul, victima fiind nevoită să practice cerșetoria pentru a se întreține, a întreține familia, iar în cazul în care partea vătămată refuza și intenționa să revină în țară, era amenințată, circumstanțe care au determinat partea vătămată să amenințe cu sinuciderea, ceea ce l-a determinat pe Ala Vasile și persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă să permită victimei să părăsească Federația Rusă și să revină în Republica Moldova, fiind prevenită în prealabil despre urmările care puteau surveni dacă la întoarcere se va adresa organelor de drept să solicite ajutor în această privință.

Latura subiectivă a traficului de ființe umane se exprimă, în primul rând, în vinovăție sub formă de intenție directă, motivele infracțiunii fiind din interes material. În acest sens, instanța de judecată a respins argumentele apărării precum că starea materială și familială a lui Ala Vasile ar infirma poziția acuzării privitor la motivul din care a comisă fapta prejudiciabilă, ori, în sensul Legii penale,

interesul material poate fi și în favoarea unei terțe persoane, în speță, victima a declarat că cerșetoria era organizată și practică în vederea acumulării mijloacelor financiare cu scopul de a ajuta un copil bolnav, care necesita asistență medicală calificată.

Prin urmare, Ala Vasile de comun acord cu persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă a făcut victimei Zamfir Tamara promisiuni false pentru un loc de muncă bine plătit, însă în final, revenind în țară cu o sumă de 400 lei, nefiindu-i achitată remunerația promisă de aproximativ 500 dolari SUA în raport cu sumele de bani de aproximativ 7 000 – 10 000 ruble rusești acumulați în fiecare zi de practicare a cerșetoriei.

Pe de altă parte, instanța de apel s-a referit și la argumentul părții apărării privind încălcarea dreptului la un proces echitabil a inculpatului prin faptul că instanța de fond a pus la bază declarațiile lui Zamfir Tamara date în cadrul urmăririi penale, la care inculpatul Ala Vasile nu a avut acces în egală măsură cu partea acuzării, au fost respinse ca neîntemeiate, or inculpatul Ala Vasile a fost asistat de către avocatul Igor Isac la etapa urmăririi penale, fapt ce s-a atestat și prin cererea privind scoaterea de sub urmărire penală înaintată de către ultimul în numele învinutului la 07 martie 2021 în adresa Procuraturii raionului Călărași.

Totodată, s-a confirmat că fiind înștiințat telefonic pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale, nu s-a prezentat, iar în conformitate cu prevederile art.297 alin.(2) Cod de procedură penală a fost întocmit rechizitoriul și cauza penală a fost expediată în judecată, la caz fiind respectate normele legale.

La fel, instanța de apel s-a referit și la alegațiile părții apărării cu privire la lipsa componentei de infracțiune specifice art.165 Cod penal și prezența componentei de infracțiune prevăzute de art.302 Cod penal, instanța a indicat că, criteriul de diferențiere a acestor 2 infracțiuni îl constituie existența sau absența elementului de viciere și anume constrângerea.

În speță, elementul de constrângere a avut loc prin profitarea de poziția de vulnerabilitate și inducerea în eroare a părții vătămate asupra condițiilor de muncă pe care urma să le aibă în Federația Rusă și asupra remunerației acesteia, posibilitatea de a părăsi oricând locul șederii sale.

În final, instanța de apel a subliniat că, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat apreciere întemeiată din punct de vedere al pertinentei și concludenței, just a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui Ala Vasile în comiterea infracțiuni prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

5. Avocatul Isac Igor în numele inculpatului în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat sau încetat procesul penal.

În motivarea recursului, autorul invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (*pct. 3 din prezenta decizie*) considerând că, instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată.

Totodată, avocatul a indicat suplimentar că, pe 07 martie 2019 în cadrul

urmăririi penale a adresat procurorului Moțpan Ion o cerere în interesele lui Ala Vasile, în care a solicitat, scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Pe 12 martie 2019, procurorul în Procuratura raionului Călărași, Ion Moțpan, a adoptat ordonanța, prin care a refuzat satisfacerea cererii avocatului Isac Igor privind scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Ala Vasile pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, ca neîntemeiată.

Din conținutul ordonanței de respingere a cererii, procurorul a examinat superficial cererea și nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în cerere.

Astfel, ordonanța respectivă este neîntemeiată și ilegală, pasibilă anulării din motiv că nu este motivată.

5.1. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de avocat în numele inculpatului, menționând că acestea urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat, avocatul inculpatului invocă drept temei de recurs pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărui hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată, în poziția avocatului se conturează și faptul că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele componente a infracțiuni, temei prevăzut pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că, instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat fiind dispusă condamnarea lui Ala Vasile în baza de art.165 alin.(2) lit. d) Cod pena și intervenind cu solicitarea de a pronunța în privința acestuia o hotărâre de achitare.

Însă, verificând alegațiile recurentului și circumstanțele cauzei în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea sunt neîntemeiate, iar aceste temeuri nu-și găsesc confirmarea în speța dedusă judecății.

Referitor la temeiul de recurs invocat prin prisma art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în

pct.4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins argumentele părți apărării.

Totodată, Colegiul penal constată că, recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind condamnarea inculpatului Ala Vasile, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei.

În contextul dat, Colegiul penal reține că, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

La fel, instanța de recurs conchide că, opinia recurentului expusă în recurs precum că inculpatului ia fost încălcat dreptul la un proces echitabil prin faptul că instanța de fond a pus la bază declarațiile lui Zamfir Tamara date în cadrul urmăririi penale, la care inculpatul Ala Vasile nu a avut acces în egală măsură cu partea acuzării, urmează a fi respinse ca neîntemeiate, or, inculpatul Ala Vasile a fost asistat de către avocatul Igor Isac la etapa urmăririi penale, fapt ce se atestă și prin cererea privind scoaterea de sub urmărire penală înaintată de către ultimul în numele învinuitului la 07.03.2021 în adresa Procuraturii raionului Călărași.

De asemenea, s-a confirmat că, fiind înștiințat telefonic pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale, inculpatul nu s-a prezentat, iar în conformitate cu prevederile art.297 alin.(2) Cod de procedură penală a fost întocmit rechizitoriul și cauza penală a fost expediată în judecată, la caz fiind respectate normele legale.

Referitor la alegațiile avocatului că ordonanța Procuratura raionului Călărași, Ion Moțpan din 12 martie 2019, privind refuzul de a scoate de sub urmărire pe Ala Vasile, este neîntemeiată și urmează a fi anulată, Colegiul penal notează că, atât inculpatul cât și avocatul acestuia care considerându-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor procedurale îndeplinite de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, adică potrivit prevederilor art.313 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1), pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de

procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, - potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Așadar, temeiul pentru recurs că „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, prima instanță la recunoscut vinovat pe Ala Vasile de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, după semnele calificative – „*Trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanelor, cu consimțământul acestora, în scop de exploatare prin cerșetorie, săvârșită prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate și săvârșită de mai multe persoane*”, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

În această ordine de idei, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, Colegiul penal conchide că, instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Ala Vasile.

Deci, corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii încriminate, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în decizia instanței de apel (*f.d.98-123, Vol. II*), soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

În sinteza celor expuse, în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal conchide că, în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art.427 alin.(1), pct.8) Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal atestă că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate,

urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Isac Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Ala Vasile XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 mai 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie